

[Anders Poulsen]

om forlods afskrivning på en anskaffet anpart i et kommanditselskab, skulle bringes til ophør. Dette løfte agter vi naturligvis at holde, for sådan gør vi i venstre. Desværre – må vi måske nok sige – har vi indtryk af, at ministeren ikke i alle tilfælde har den samme indstilling.

Den mindre heldige anvendelse af de nugældende regler på det her behandlede område kan vel typisk beskrives ved et eksempel, hvor en borger, der har indskudt på etableringskonto, får de hensatte beløb frigivet til forlods afskrivning på en anskaffet kommanditanpart, men den kontante udbetaling på anparten udgør måske kun en mindre del af det frigivne beløb, hvorfor ofte betydelige beløb bliver frigjort til private formål. Det er naturligvis ikke rimeligt, at reglerne kan anvendes på den måde, og det medvirker venstre som nævnt gerne til bliver ændret.

Men om den af skatte- og afgiftsministeren foreslåede metode til ændringen er rigtigt valgt, vil jeg gerne sætte et stort spørgsmålstegn ved, og det mener jeg vi nærmere bør undersøge under udvalgsarbejdet.

Det er jo sådan, at en kommanditists fradragmuligheder for tab og afskrivninger efter de nugældende regler er begrænset til hæftelsesbeløbet, men denne begrænsning omfatter ikke forlodsafskrivning. Hvis f.eks. en kommanditanpart anskaffes for 500.000 kr., hvoraf 80 pct. eller 400.000 kr. er belånt i f.eks. skibskreditfonden, hæfter kommanditisten kun for de 100.000 kr., hvoraf han muligvis kun udbetaler en mindre del. Hans fradragmulighed er således begrænset til de nævnte 100.000 kr., men denne begrænsning omfatter ikke en forlods afskrivning.

Frigivelse af etableringskontomidler og dermed forlodsafskrivning kan i dette eksempel udmærket være f.eks. 200.000 kr. Det er et spørgsmål, som bør undersøges under udvalgsarbejdet, om ikke den uhensigtsmæssige anvendelse af de nugældende regler kunne klares alene ved at lade forlodsafskrivning være omfattet af fradragbegrænsningen.

Det, skatte- og afgiftsministeren har foreslået, kan måske animere til andre selskabskonstruktioner for de pågældende investorer; jeg tænker i den forbindelse på anpartsredere og interessentskaber uanset den forskel, der er i hæftelsen.

Da der ikke er nogen særlig lovgivning på disse områder, og da der ikke er nogen

egentlig skattemæssig afgrænsning mellem dem, ville det være rart at se en rapport fra det af venstres tidligere handelsminister hr. Arne Christiansen nedsatte udvalg til belysning af selskabsformerne, inden der gribes for kraftigt ind over for kommanditisterne, særlig hvis urimelighederne i de nuværende regler kan afhjælpes på lempeligere måde.

Til slut skal jeg sige, at venstre gerne medvirker til en afklaring af de her nævnte forhold under udvalgsarbejdet.

Hagen Hagensen (KF):

Den helhedsløsning, som regeringspartiet stadig væk taler om at man ønsker gennemført, skal fremme erhvervsliv og produktion, og dette lovforslag er taget med i det, der nu er blevet betegnet som julepakken.

Jeg vil gerne sige, at både investeringsfondsloven og etableringskontoloven er ordninger, der har virket godt: der har fundet en opsparing sted, der har fundet en binding sted – man kan vel også sige, at det i visse tilfælde er sket med et vist afsavn – men der har i hvert fald været en forbrugsbegrænsning, mens midlerne har været bundet, og det skal da ikke være skjult fra vor side, at muligheden for en udjævning af skattetilsvaret også kan spille ind i disse forhold.

Forslaget går ud på, at man vil standse ordningen for så vidt angår forlodsafskrivning for kommanditanparter. Om dette vil jeg sige, at der er blevet gennemført mange gode projekter i form af kommanditselskaber; det er der ikke spor tvivl om; mange projekter var sikkert ikke blevet til noget, hvis ikke man havde foretaget organisationen som kommanditselskab og foretaget den risikospredning, men stadig væk skal det vel også siges, at det er en risiko, der er forbundet med at gå ind i noget sådant. Det er der nogen der har villet tage sig på, og derved har man fået opgaverne gennemført.

Så skal det også siges, at kommanditister som hovedregel slet ikke hører til velhavergruppen. Det tror jeg langt fra de gør, for det er ofte forholdsvis små beløb, der er skudt ind. Anparterne er ikke særlig store, og det er i hvert fald ikke normalt folk, der egentlig spekulerer.

Men når det er sagt, skal jeg også gerne føje til, at der har været nogle vildskud af den ene og den anden art. Vi kender de me-